

нека пріемеме Александра да дойде въ Іерусалимъ, защо азъ видѣхъ на снѣжѣхъ си Пророка Даниїла и рече ми, какъ тоа що иде, ще ны избави отъ рѣцѣхъ Даріеви. Таа рѣчь се аресала на сичките Іерусалимляны.

СНѢЖЪ АЛЕКСАНДРОВЪ.

Александръ видѣхъ на снѣжѣхъ си Пророка Іереміа оклеченъ сосъ Архіерейските одежды, и мѣ рекхъ: Бла чадо мое, Александре, вѣхъ въ Іерусалимъ, въ свѣтѣхъ Сіонъ, поклони се на Бога Небеснаго и земнаго, и отъ тѣхъ ще отидешъ врѣхъ Даріа, и ще го повѣдишъ.

АЛЕКСАНДРЪ НАЕЛИЖАВА ІЕРУСАЛИМЪ.

Александръ станалъ отъ снѣжъ, и трѣгналъ право за Іерусалимъ. Пророкъ Іеремій като чѣхъ защо Александръ дошелъ, повелихъ да се сберѣхъ малки и голѣми, за да отидатъ да посрѣцнатъ Александра. Пророко облекахъ одежды Архіерейски, и хіладѣ Попови оклечени, сосъ златны кандилицы въ рѣцѣхъ имъ, и 10: хіладѣ челоуѣцы сосъ запалены свѣцы, отишли, и го посрѣцнали, и мѣ се поклонили. Александръ като видѣхъ Пророка Іереміа, рекхъ: Началницы, такъжъ го видѣхъ на снѣжѣхъ си, отсѣднахъ, и мѣ се поклонихъ. А Пророко го прекадилахъ сосъ Смурно и Ливанъ, като достойнъ царь, фаналъ го за ржката и вѣхъли заедно въ Іерусалимъ.

АЛЕКСАНДРЪ ВЛАЗЯ ВЪ ІЕРУСАЛИМЪ.

Александръ тогава вѣхъналъ въ Іерусалимъ, и се поклонилъ на Свѣтѣхъ Сіонъ. Первенствѣхъ—